

Република Српска
Град Бања Лука
Градоначелник
Градска управа
Одјељење за просторно уређење

Број: 03-404-659/19

Дана, 23.07.2020. године

На основу Одлуке инвеститора/уговорног органа Одјељење за просторно уређење покренуло је поступак јавне набавке и у складу са одредбама Упутства о организовању и провођењу конкурса из области архитектуре и урбанизма ("Сл.гл. Града Бањалука", број 6/18) организовало активности на провођењу

МЕЂУНАРОДНОГ ОПШТЕГ ЈАВНОГ КОНКУРСА
ЗА ИЗРАДУ ИДЕЈНОГ АРХИТЕКТОНСКО- УРБАНИСТИЧКОГ РЈЕШЕЊА
МУЛТИФУНКЦИОНАЛНЕ ДВОРАНЕ/ КОНГРЕСНОГ ЦЕНТРА

Рјешењем Градоначелника Града Бањалука број 12-Г-5328/19 од 12.12.2019.године именована је Конкурсна комисија за израду идејног архитектонско-урбанистичког рјешења мултифункционалне дворане/конгресног центра, у сљедећем саставу:

- 1) Мр Игор Радојичић, дипл.инж.ел, предсједник
- 2) Проф. Иван Рашковић, дипл.инж.арх, замјеник предсједника
- 3) Проф. Борис Подрека (Boris Podrecca), дипл.инж.арх, члан
- 4) Проф.др Владан Ђокић, дипл.инж.арх, члан
- 5) Проф.др Миомир Мијић, дипл.инж.ел, члан
- 6) Санела Кеџман, дипл.инж.арх, члан
- 7) Др Невена Предојевић, дипл.инж.арх, члан

Замјенски чланови :

- 1) Доц. др Огњен Шукало, дипл.инж.арх
- 2) Невена Шљивић Бабић, дипл.инж.арх.,

Стручни извјестиоци :

- 1) Зорана Грбић, дипл.инж.арх.
- 2) Јасна Шакотић, дипл.инж.арх.
- 3) Алвира Вујиновић, дипл.инж.арх,
- 4) Наташа Милошевић, дипл.инж.арх,
- 5) Љиљана Звонар, дипл.инж.арх. и
- 6) Адријана Шешкић, дипл.инж.арх.

Секретар :

- 1) Маја Смиљанић, дипл.правник

У складу са чл.45. Упутства о организовању и провођењу конкурса из области архитектуре и урбанизма ("Сл.гл. Града Бањалука", број 6/18), Конкурсна комисија је сачинила:

КОНАЧНИ ИЗВЈЕШТАЈ

о радовима пристиглим на међународни општи јавни конкурс
за израду идејног архитектонско- урбанистичког рјешења мултифункционалне
дворане/ конгресног центра

Конкурсна комисија је у циљу припреме конкурса одржала два неформална састанка на којима су усаглашавани основни елементи расписа конкурса, те су заједно са расписивачем припремани и израђени Програм и Услови конкурса.

Након усаглашавања свих елемената одржан је први радни састанак дана 24.12.2019. године на којем су верификовани Програм и Услови конкурса од стране Конкурсне комисије.

Обавјештење о конкурс у објављено је дана 27.12.2019. године на порталу Агенције за јавне набавке Босне и Херцеговине, у ДН „Еуроблиц“ и „Независне новине“, на званичној интернет страници Града Бањалука и "Службеном гласнику БиХ " бр. 1/20 од 10.01.2020. год.

Конкурс је такође, објављен на интернет страницама:

1. https://www.archdaily.com/	
2. http://archcompetition.net/	
3. http://www.opengap.net/contacto	
4. https://blogdeconcursos.com/publicar-concurso/	
5. http://competitions.archi/publish/	
6. http://www.marh.mk/	Савез архитеката Македоније
7. http://www.sacg.me/	Савез архитеката Црне Горе
8. https://uha.hr/	Удружење хрватских архитеката
9. http://www.d-a-z.hr/	Друштво архитеката Загреба
10. https://www.zaps.si/index.php	Удружење архитеката из Словеније
11. https://www.dab.rs , https://www.u-a-s.rs	Удружење архитеката Србије
12. https://www.dan.org.rs	Друштво архитеката Ниша
13. https://dans.org.rs	Друштво архитеката Новог Сада
14. http://www.drustvo-dal.si/	Друштво архитеката Љубљане
15. https://www.zaps.si/	Савез архитеката Словеније
16. http://www.en.dab.rs/	Друштво архитеката Београда
17. https://aabh.ba/	Асоцијација архитеката у БиХ

За учеснике конкурса биле су предвиђене три награде у износима:

- прва награда 30.000,00 EUR (противвриједност у КМ),
- друга награда 15.000,00 EUR (противвриједност у КМ) и
- трећа награда 7.500,00 EUR (противвриједност у КМ).

Конкурс је био отворен до 15.04.2020. године до 23:59 часова (GMT +1).

Због актуелних дешавања у свијету и Босни и Херцеговини у вези са Corona вирусом (COVID-19) и службеним проглашењем пандемије од стране Свјетске здравствене организације од 11.03.2020. године, на приједлог Конкурсне комисије, Одлуком Градоначелника бр 12- Г-1002/20 од 19.03.2020. год. крајњи рок за предају конкурсних радова продужен је до 21.05.2020. године до 23:59 часова (GMT +1).

У предвиђеном року, дефинисаном од стране расписивача, а у складу са Упутством о организовању и провођењу конкурса из области архитектуре и урбанизма, од стране заинтересованих лица постављено је укупно 341 (трисотчетрдесетједно) питање, на које је Конкурсна комисија благовремено одговорила.

Дана, 22.05.2020. године одржан је други радни састанак Конкурсне комисије, приликом којег је Предсједник комисије обавијестио остале чланове да је, у складу са расписом општег јавног конкурса за израду идејног архитектонско-урбанистичког рјешења мултифункционалне дворане/ конгресног центра уговорном органу, до задатог рока, дигитално на линк www.banjaluka.rs.ba/multifunkcionalna-dvorana (en.banjaluka.rs.ba/multifunctional-hall), стигло укупно 110 (стотинудесет) конкурсних радова под шифрама аутора: „13579AD“, „12345DS“, „123285YM“, „85417KP“, „15420JG“, „13079CA“, „24379AA“, „22420KV“, „14289JB“, „57825HA“, „14906AV“, „31978AM“, „13073AT“, „25231MJ“, „97531PS“, „72159RV“, „02020MT“, „242424TA“, „A554M20“, „15211AR“, „19793SR“, „685S34R“, „16709HN“, „27190AF“, „26012SM“, „82229WW“, „03451AG“, „02004BL“, „140404AP“, „54321BL“, „36912SC“, „70910JP“, „11042AW“, „09384TY“, „18621PA“, „20216BR“, „49273NJ“, „64919AB“, „19901DA“, „11358BG“, „99301PS“, „84848MF“, „72189AO“, „12358FI“, „04381DS“, „55555YR“, „14441VD“, „37767DG“, „20327YM“, „11123KC“, „81199LD“, „20102ET“, „45241JC“, „10101AK“, „32519XA“, „02719KA“, „10739AS“, „11211OA“, „59348DK“, „21638NA“, „74895WZ“, „15158BL“, „527799VM“, „10330FS“, „49233JE“, „85196PZ“, „04089SD“, „03016CX“, „20520AU“, „95681XZ“, „2BS3547“, „27627GG“, „22422ET“, „12299HN“, „13111SB“, „31314CI“, „22108MM“, „02033AR“, „01010MO“, „78000TX“, „83068MO“, „36345DM“, „23777AD“, „74129RN“, „58931CB“, „64274SB“, „12828AY“, „10330AA“, „03493EF“, „23613AA“, „36912XL“, „KO96117“, „CD11103“, „11919TH“, „RK47091“, „68848LS“, „02113CH“, „22020AD“, „42193NN“, „AP13579“, „12345AA“, „24567AR“, „41929DK“, „28101DC“, „KJ11218“, „19691SZ“, „1D3216N“, „90904WS“, „99271SS“ и „01010AH“.

За радове који су предати прописно и у року, приступило се отварању и означавању конкурсних радова, додијељивањем редног броја, на основу редослиједа пристизања. За сваки рад је провјерен број пристиглих прилога.

Приликом евиденције пристиглих радова констатовано је:

- да су радови под радним бројем 1 шифра „13579AD“, 3 шифра „123285YM“ и 34 шифра „09384TY“ пристигли без конкурсног рада, односно приложене су фотографије које нису предмет конкурса,
- да рад под радним бројем 90 шифра „23613AA“ не садржи тражене прилоге, само 3Д анимацију
- да рад под радним бројем 105 шифра „KJ11218“ садржи линк за Google Drive, гдје се налази конкурсни рад.

Обзиром да се аутор конкурсног рада под радним бројем 105 шифра „KJ11218“ обратио Расписивачу преко анонимног налога (електронска адреса без података о пошиљаоцу) са образложењем разлога овог начина предаје рада, Конкурсна комисија одлучила је да се прихвати образложење аутора и да се овај рад не дисквалификује.

Преглед пристиглих радова Стручни извјестиоци су извршили у периоду од од 23.05.2020. године до 12.06.2020.године.

На трећем радном састанку који је одржан дана 15.06.2020. године Конкурсној комисији је од стране стучних извјестилаца поднесен Извјештај у писаном облику и усмено образложен сваки рад појединачно (прилог: Извјештај о приспјелим радовима на међународни општи

јавни конкурс за израду идејног архитектонско- урбанистичког рјешења мултифункционалне дворане/ конгресног центра-јуни 2020. године).

На истом састанку Конкурсна комисија је размотрила свих 110 конкурсних радова и сваки појединачно анализирао са становишта утврђених критерија и услова дефинисаних Расписом и Програмом конкурса, те констатовала:

1. да ПРАВО УЧЕШЋА ИМАЈУ конкурсни радови под радним бројем: 04 („85417KP“), 05 („15420JG“), 06 („13079CA“), 07 („24379AA“), 08 („22420KV“), 09 („14289JB“), 10 („57825HA“), 11 („14906AV“), 13 („13073AT“), 14 („25231MJ“), 15 („97531PS“), 19 („A554M20“), 20 („15211AR“), 23 („16709HH“), 25 („26012SM“), 26 („82229WW“), 27 („03451AG“), 28 („02004BL“), 30 („54321BL“), 31 („36912SC“), 32 („70910JP“), 33 („11042AW“), 36 („20216BR“), 37 („49273NJ“), 38 („64919AB“), 39 („19901DA“), 40 („11358BG“), 41 („99301PS“), 43 („72189AO“), 44 („12358FI“), 45 („04381DS“), 47 („14441VD“), 49 („20327YM“), 50 („11123KC“), 51 („81199LD“), 52 („20102ET“), 53 („45241JC“), 55 („32519XA“), 58 („11211OA“), 59 („59348DK“), 60 („21638NA“), 61 („74895WZ“), 63 („527799VM“), 64 („10330FS“), 65 („49233JE“), 66 („85196PZ“), 68 („03016CX“), 69 („20520AU“), 72 („27627GG“), 73 („22422ET“), 74 („12299HH“), 75 („13111SB“), 76 („31314CI“), 78 („02033AR“), 81 („83068MO“), 82 („36345DM“), 83 („23777AD“), 84 („74129RN“), 85 („58931CB“), 87 („12828AY“), 88 („10330AA“), 89 („03493EF“), 91 („36912XL“), 96 („68848LS“), 97 („02113CH“), 99 („42193NN“), 100 („AP13579“), 101 („12345AA“), 102 („24567AR“), 104 („28101DC“), 105 („KJ11218“) и 106 („19691SZ“);
2. да у пристиглим конкурсним радовима нема прилога који требају бити искључени из оцјењивања;
3. констатовала да због неиспуњавања обавезних услова расписа конкурса, у даљој фази вредновања ПРАВО УЧЕШЋА НЕМАЈУ конкурсни радови под радним бројем: 01 („13579AD“), 02 („12345DS“), 03 („123285YM“), 12 („31978AM“), 16 („72159RV“), 17 („02020MT“), 18 („242424TA“), 21 („19793SR“), 22 („685S34R“), 24 („27190AF“), 29 („140404AP“), 34 („09384TY“), 35 („18621PA“), 42 („84848MF“), 46 („55555YR“), 48 („37767DG“), 54 („10101AK“), 56 („02719KA“), 57 („10739AS“), 62 („15158BL“), 67 („04089SD“), 70 („95681XZ“), 71 („2BS3547“), 77 („22108MM“), 79 („01010MO“), 80 („78000TX“), 86 („64274SB“), 90 („23613AA“), 92 („KO96117“), 93 („CD11103“), 94 („11919TH“), 95 („RK47091“), 98 („22020AD“), 103 („41929DK“), 107 („1D3216N“), 108 („90904WS“), 109 („99271SS“) и 110 („01010AH“);

На четвртом радном састанку, који је одржан дана 16.06.2020. године, Конкурсна комисија је након изласка на терен и обиласка локације будућег објекта мултифункционалне дворане/ конгресног центра, наставила рад на разматрању 72 конкурсних рада која су након првог круга елиминације стекла право учешћа за вредновање у другом кругу.

Анализом и вредновањем сваког појединачног рада према утврђеним критеријима Конкурсна комисија се сложила да у другом кругу, као радове који нису на задовољавајући начин одговорили на тражене програмске захтјеве, елиминише 35 конкурсних радова под радним бројем: 04 („85417KP“), 05 („15420JG“), 07 („24379AA“), 08 („22420KV“), 09 („14289JB“), 10 („57825HA“), 11 („14906AV“), 14 („25231MJ“), 15 („97531PS“), 19 („A554M20“), 27 („03451AG“), 28 („02004BL“), 31 („36912SC“), 39 („19901DA“), 43 („72189AO“), 44 („12358FI“), 47 („14441VD“), 50 („11123KC“), 51 („81199LD“), 55 („32519XA“), 60 („21638NA“), 61 („74895WZ“), 65 („49233JE“), 66 („85196PZ“), 68 („03016CX“), 69 („20520AU“), 74 („12299HH“), 76 („31314CI“), 83 („23777AD“), 85 („58931CB“), 96 („68848LS“), 97 („02113CH“), 100 („AP13579“), 102 („24567AR“), 105 („KJ11218“)

Преосталих 37 радова разматрано је у трећем кругу вредновања компаративним оцјењивањем квалитета понуђених рјешења разврстаних према заједничким карактеристикама концепта у четири групе и то:

1. „вертикални монолити“ у који спадају радови под радним бројем : 06 („13079CA“), 23 („16709HH“), 32 („70910JP“), 45 („04381DS“), 58 („11211OA“), 81 („83068MO“), 82 („36345DM“) и 106 („19691SZ“);
2. „модуларни монолити“ у који спадају радови под радним бројем: 13 („13073AT“), 33 („11042AW“), 36 („20216BR“), 40 („11358BG“), 53 („45241JC“), 59 („59348DK“), 72 („27627GG“) и 87 („12828AY“);
3. „јединствени волумени“ у који спадају радови под радним бројем: 20 („15211AR“), 26 („82229WW“), 30 („54321BL“), 37 („49273NJ“), 38 („64919AB“), 52 („20102ET“), 63 („527799VM“), 64 („10330FS“), 73 („22422ET“), 78 („02033AR“), 88 („10330AA“), 91 („36912XL“), 99 („42193NN“) и 101 („12345AA“);
4. „остали -посебни“ у који спадају радови под радним бројем: 25 („26012SM“), 41 („99301PS“), 49 („20327YM“), 75 („13111SB“), 84 („74129RN“), 89 („03493EF“) и 104 („28101DC“).

У даљем разматрању и вредновању, Комисија је водећи рачуна о утврђеним критеријима и програмским захтјевима, након детаљног сагледавања сваког појединачног рада и поређењем конкурсних рјешења у оквиру дефинисаних група одлучила да радове који су понудили мање квалитетна рјешења:

1. у првој групи („вертикални монолити“) елиминише радове под радним бројем: 45 („04381DS“), 81 („83068MO“) и 106 („19691SZ“);
2. у другој групи („модуларни монолити“) елиминише радове под радним бројем: 33 („11042AW“), 53 („45241JC“), 59 („59348DK“), 87 („12828AY“);
3. у трећој групи („јединствени волумени“) елиминише радове под радним бројем: 20 („15211AR“), 26 („82229WW“), 52 („20102ET“), 78 („02033AR“), 88 („10330AA“), 99 („42193NN“);
4. у четвртој групи („остали -посебни“) елиминише радове под радним бројем: 25 („26012SM“), 41 („99301PS“), 89 („03493EF“), 104 („28101DC“).

Од преосталих 20 конкурсних радова који су остали у даљој конкуренцији у четвртном кругу, након оцјењивања и вредновања, на 5.радном састанку који је одржан 17.06.2020.године, Комисија је одлучила да из даљег разматрања елиминише још пет конкурсних радова, и то радови под радним бројем: 30 („54321BL“), 37 („49273NJ“), 38 („64919AB“), 63 („527799VM“) и 91 („36912XL“),

На 6.радном састанку који је одржан 22.07.2020.године, у петом (ужем) кругу оцјењивања вредновано је преосталих 15 конкурсних радова, а то су радови под радним бројем: 06 („13079CA“), 13 („13073AT“), 23 („16709HH“), 32 („70910JP“), 36 („20216BR“), 40 („11358BG“), 49 („20327YM“), 58 („11211OA“), 64 („10330FS“), 72 („27627GG“), 73 („22422ET“), 75 („13111SB“), 82 („36345DM“), 84 („74129RN“) и 101(„12345AA“).

У складу са извршеним вредновањем и оцјеном понуђених рјешења, Конкурсна комисија је на том састанку у најужи круг изабрала конкурсне радове под радним бројем: **06** („13079CA“), **13** („13073AT“), **23** („16709HH“), **36** („20216BR“), **40** („11358BG“), **64** („10330FS“), **82**(„36345DM“), и **101**(„12345AA“), док је радове под радним бројем **72** („27627GG“), **73** („22422ET“) и **49** („20327YM“) оставила у вредновању за додјелу похвале као врсте признања оствареном доприносу у архитектонском промишљању.

Уважавајући сврху конкурса, циљ конкурсног задатка као и критеријуме оцјењивања, након оцјене и бодовања конкурсних радова из најужег избора, те рангирања радова према квалитету понуђених рјешења Конкурсна комисија је већином гласова одлучила да се радови приспјели на Конкурс награде, како слиједи:

РАД БРОЈ 82, ШИФРА АУТОРА „36345DM“ – ПРВА НАГРАДА у износу од 30.000,00 ЕУР

Рад следи принцип дихотомије и ренесансне импостације основне морфологије архитектонског склопа. Односом према својој позицији у простору тежи да се успостави као просторно-визуелни репер на нивоу градског језгра. Својим положајем на парцели а у односу на свој волумен, нови објекат у највећој расположивој мјери афирмише јавни простор, како онај који му непосредно гравитира, тако и онај у непосредном окружењу. Трага се за оптималним односом склопа који треба да доминира територијом а да при том, основна раван – тло на коме је објекат постављен, задржи и догради особине јавног простора – једног од форума града у правом смислу те ријечи. Поменута дихотомија се огледа у постојању више сегмената који уоквирују тражене намјене и чији међуодноси граде карактер новог

објекта на линији развоја урбаног идентитета Бање Луке. Драматургија простора је тежишни инструмент архитектонског организовања овог склопа; линије кретања корисника се пружају преко различитих облика комуникација, мјењајући правце и упућујући онога ко их користи на одређене тачке у унутрашњости објекта које карактеришу дијелове пута који повезује унутрашње садржаје. Распоред намјена у склопу је, такође, профилисан да подржи претходно описан доживљај простора; садржај са највише корисника је крајње одредиште по вертикали а до њега води „ритуална“ траса која укључује различите сегменте који се савладавају степеништима, ескалаторима, галеријама и све то уз промјену правца кретања у сврху пројектовања атмосфере покрета, и досезања циља.

Визуелна појавност објекта, као што је речено, слиједи транспоновани принцип организовања форме склопа по вертикали. Наглашавање разлике између базиса и „надградње“ истиче однос структура и текстура које представљају „појасеве“ грађевине који је визуелно, повезују са непосредним окружењем, а у исто вријеме конотирају значај и значење садржаја који се у дотичној грађевини налазе. Сугестија развоја форме „на више“, подцртава тежњу аутора да успоставе визуелни репер града; појавност новог објекта одликује се примјереном пропорцијом и композицијом облика, као и текстуром која их рашчлањује, опет, по вертикали а једним својим „заталасаном“ сегментом уводи елемент вишезначности.

Цјелина дијела унутрашњег простора, названа облак, својом морфологијом производи описани „талас“ на фасадном платну који релативизује утисак о положају намјена унутар склопа; сугерише се превезивање простора, њихових волумена, обједињавање просторних цјелина и опет подцртава вертикална динамика форме. Поред изнесеног, овде је, формално, изражена и силуета околине града путем описаног таласа и додатно, путем „масива“ високог растиња на северном дијелу локације. На тај начин се дводимензионално и тродимензионално изразио принцип контекстуалности мјеста, визуелног повезивања склопа са непосредним окружењем и конотирао ренесансни обликовни инструмент архитектуре – „удица за небо“, гдје се грађевина визуелно „стапа“ са небеским сводом.

Особености визуелног репера се овде остварују преко пропорције и висине објекта као и његове материјализације: поред дневног утиска о облику који се преплиће са непосредним окружењем, ноћни приказ носи једнак визуелни „набој“ и духовиту загонетку за посматрача.

Концепт се темељи на идеји о групној форми која на једнак начин третира спољни и унутрашњи простор са циљем да карактер амбијената укине границу између склопа и његовог окружења. Развој склопа на локацији ствара основ да се површина парцеле и приземље објекта, претопе једно у друго интегришући простор основне равни – ниво тла које представља основни потенцијал јавног интереса у просторном смислу.

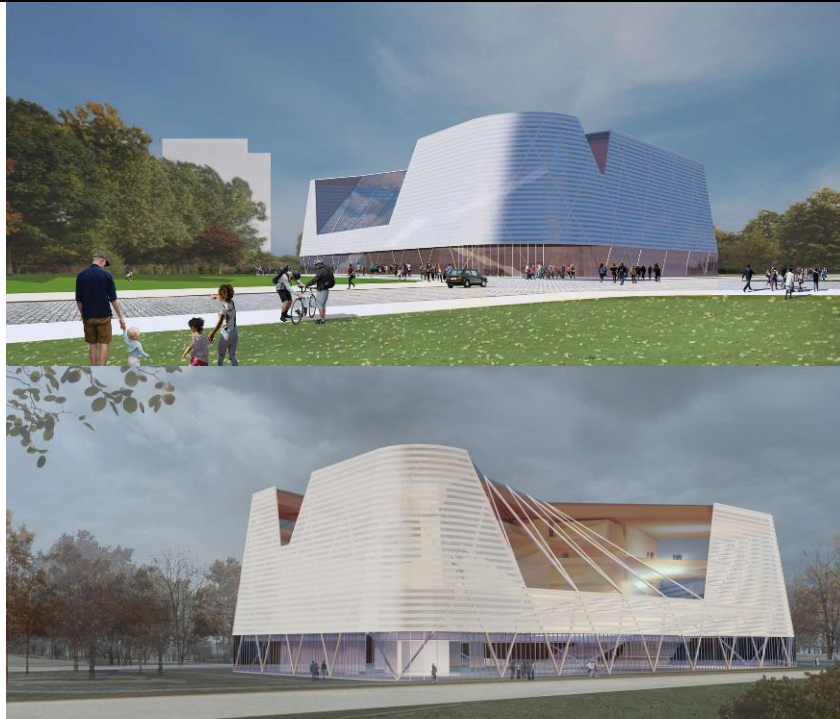
Пружање комплекса укључује сваки дио парцеле у саставни дио јединствене просторне матрице па они добијају атрибуте вишезначности.

Матрица „самосталних“ дијелова објекта који, сваки за себе, удомљује групације одређених садржаја подржавају вишезначност елемената композиције. Архитектонски израз се гради на карактеру облика спољног простора које формирају макро-елементи склопа. Добијени резултат карактерише динамичан однос изграђеног и неизграђеног који конотира популарни доживљај дјелатности за које је објекат намјењен и, посљедично, њихову основну особину – особину спектакла. Садржаји објекта се третирају као самостални дијелови повезане цјелине који могу функционисати самостално при чему се рачуна и на фазну изградњу. Својеврсна градација садржаја по интензитету коришћења је искориштена и за градацију волумена на локацији. Три доминантне цјелине-волумена се пружају правцем север – југ у размештају који конотира динамику и денотира просторну намјену. Тема орјентира је обрађена кроз морфологију грађевине и обраду њеног фасадног платна; визуелни ефекат који се ствара осунчањем фасадне облоге представља, у овом случају, кључ архитектонског израза и идентитета нове грађевине. Тако назначен идентитет пренијеће се и на саму локацију па ће постати и идентитет мјеста.

Просторна структура слиједи основну матрицу склопа, па се садржаји у унутрашњости грађевине смјењују у ритму пуно – празно. Поменути утисак произилази из односа комуникацијских простора и простора основне намјене. Они мијењају своје улоге управо преко просторне детерминације ограђено – отворено, гдје се доживљај појединих група просторија онеобичава. Отворени хол „постаје“ кутија и обрнуто – блок сале се доживљава као облик неспутаног простора.

Три основна волумена грађевине погодују самосталности намјена и њихових веза. Спољни облик појединачног волумена је облик у простору који унутрашњост дефинише као облик простора па опет, просторије унутар њега су облици у простору. Овај „низ“ је заснован као непрекинут и представља још једну од веза спољашњости и унутрашњости. Везе међу волуменима су „пунктуалне“ и подцртавају самосвојност трију подцјелина. Триангуларна матрица којом је одређен цијели склоп преноси се и на групе етажа па је приземље помјерено у односу на остале нивое. Управо овај начин компоновања склопа ствара поменути утисак укидања границе између спољашњег и унутрашњег простора; међусобна закошеност волумена у односу на уличну регулацију ствара микроамбијенте на локацији који дефинишу различитост приступних партија и осталих јавних простора на локацији.

Наглашена затвореност фасаде новог објекта метафорично подцртава намјене и њихово функционисање, односно, изражава популарну метафору о простору гледалишта као о затвореној кутији која је у потпуности интровертна ради усресређивања на свој основни садржај – спектакл културе који публика прати. Утицаји спољне средине у тој ситуацији су непожељни док са друге стране, управо је значај културе и спектакла у друштву изражен бљештећом фасадом објекта.

Окосница идеје у овом раду је ефикасност функционисања главних садржаја новог објекта као и метафора о успостављању идентитета мјеста. Просторна технологија захтјеваних садржаја спектакла овдје је употребљена за дефинисање атрибута просторне структуре. Простор је градиран од спољног, преко заједничког, до сваке поједине групације садржаја као што је јасно и подјелен на дио за публику и дио за извођаче са аудиторијумима у средини између та два. Тиме је изражена суштина простора спектакла који представља „интерфејс“

публике и извођача и границу између стварности и нестварности, замишљеног свијета умјетности.

Просторна матрица има своје изразе и у волумену објекта и то у облику метафоричног наговештаја. Основни облик је компонован као неодређена форма, односно, као форма која назначавачу свој могући, потпуни облик промјеном правца контурне равни на волумену објекта чију форму сугеришу; на тај начин се наговјештава основни облик који је у извесној мјери непотпун ради акцентирања положаја садржаја у његовој унутрашњости.

Постављање тежишних садржаја комплекса у приземну, основну, раван чини да је приступ тим намјенама у највећој могућој мјери ефикасан. Оријентабилност у унутрашњем простору је максимална. Обједињен комуникацијски простор посједује *de facto* више намјена које се активирају или редукују све у односу на потребе активности у објекту. Градирање просторних сегмената унутар објекта од приступа, преко заједничког хола па до позоришне и концертне сале, те технике која их подржава, има структуру флуида који се из једне цјелине капиларно раздваја по трасама комуникација. Вертикални чворови прате контуру основе доприносећи њеном широком сагледавању приликом кретања по хоризонтални и вертикали.

Тема градског репера овде је конципирана као догађај у равни тла прије него визуелни знак. Посебна пажња је посвећена визурама из унутрашњег простора према окружењу што успоставља својеврсну инверзију; тек у улози корисника унутрашњег простора могуће је цијели склоп доживјети као урбани репер – простор доживљаја одређеног мјеста, дијела града.

Анвелопа – фасадна раван објекта је поље наратије. Омотач склопа наговјештава логику цјелине док су јој одређени дијелови визуелно одузети па је тиме тумачење форме релативизовано. Она је неодређена са циљем да испровоцира различита тумачења. Као што је поменуто, нагле промјене у „току“ фасадне равни назначавачу положаје одређених намјена у склопу као и интензитете и карактере њиховог коришћења. Тако на примјер, оштри стакато на једном дијелу фасаде акцентира одређену страну објекта, док је улазна партија означена читавом правоизводном површином која, поред тога што маркира улаз уједно и отвара унутрашњост за сагледавање из спољног простора. У односу на сугестију основног облика, поменута површ јесте својеврсна ерозија – „диверзија“ на форми и поменутој основној сугестији.

Текстура и структура фасаде дозирају погледе у и из унутрашњег простора. Приземна равна је у потпуности транспарентна док се партије на већој висини обрађују као кожа која само у одређеној мјери пропушта поглед и свјетлост. Тиме је постигнуто темперирање унутрашње атмосфере објекта као и режија унутрашњих визура ка окружењу.

РАД БРОЈ 6, ШИФРА АУТОРА „13079СА“ – РАВНОПРАВНО НЕНОВЧАНО ПРИЗНАЊЕ

Предложена идеја афирмише јавни простор основне равни – партера са кога се приступа унутрашњим садржајима склопа. Ослобођено, транспарентно и потпуно проходно приземље саставни је дио окружења што представља заједничко поље свих чланова локалне, градске заједнице. Основни корпус објекта је ношен на групацији облик стубова чији

размиештај и облик асоцира на стабла дрвећа којима је обрађен остатак парцеле; на тај начин је подцртана интеграција основне равни као јединственог простора. Овај демократичан гест унапређује квалитете доживљаја нове грађевине и њену експлоатацију на једном нивоу. Са друге стране, управо ова особина редукује оптималан приступ публике унутрашњим садржајима објекта; блок вертикалних комуникација не може обезбедити довољну проточност корисника од приземља до унутрашњих садржаја у потребној јединици времена. Изнесена оцјена се посебно односи на најкапацитетније садржаје склопа – концертну и позоришну дворану чији вршни часови пуњења и пражњења просторија траже другачије рјешење приступа и евакуације.

Горње етаже формирају блок где се намјене смјењују по вертикали свака у својој засебној анVELOПИ. Створен је ефекат „куће у кући“ гдје међупростори обликују атрактивне волумене, визууре и амбијенте. Простор „тече“ по вертикали инспиришући кретање и циљане призоре. Полутранспарентност фасадног платна ствара атрактивне визуелне ефекте при сагледавању грађевине при чему су ноћни призори посебно квалитетни.

Архитектонски израз објекта је највишег ранга. Формирани су планови сагледавања анатомије склопа; ниво равни фасадног платна – ниво волумена унутрашњих просторија/садржаја – ниво међупростора из језгра грађевине. Природна и вјештачка свјетлост се прелама кроз ове планове стварајући вриједне призоре.

Предложено рјешење представља вриједан допринос разматрању питања јавног простора локалне и шире заједнице, односа унутрашњих елемената архитектонског склопа и архитектонског израза. Посебно је вриједан допринос у погледу граматике архитектонског језика; планови структуре грађевине су помоћу инструмента транспаренције учинили да доживљај форме буде сложен и отворен за многа субјективна тумачења.

Просторна структура склопа афирмише јавни простор и јавни интерес првенствено кроз рјешење основне – партерне равни и поставке концертне сале. Приступ дворани је остварен преко трга са кога се могу пратити догађања и представе на главној сцени што је потврда намјере аутора да језгро догађаја постане јавна ствар, доступна најширој публици. Обрада партера и његово организовање кроз више нивоа назначавача поменуто тезу о потреби да градски простори буду доступни за све у највећој могућој мјери. Присуство водене површине у партеру сугерише намјеру да се основној равни на којој се објекат налази да тон ексклузивности.

Склоп је конципиран као вертикални волумен у тежњи да оствари све атрибуте визуелног репера на нивоу цијелог града. Поменута теза иде у два правца па је кровна тераса искоришћена за пространи видиковац, поред тога што се грађевина може сагледати са велике удаљености.

Концепт просторне структуре тежи да оствари серију различитих секвенци које доживљава корисник док се креће унутрашњим простором објекта. Смјена затвореног и отвореног, могућност за сагледавање различитих визура и промјена карактера амбијената док се склоп „осваја“ по вертикали, граде својеврсно просторно искуство.

Архитектонски израз подржава класичан појам визуелног репера; висок квалитет обликовања објекта унапређује укупни доживљај форме. Релативна затвореност фасаде ускраћује могућност сагледавања окружења док та иста особина даје ексклузивитет тачкама са којих се исто окружење може сагледати. Описана особина је на линији компоновања просторног искуства формираног кроз секвенце кретања и кориштења унутрашњости објекта и околног простора који му гравитира.

Рад представља вриједан допринос разматрању теме архитектонског језика, визуелног репера и демократичности јавног простора.

Основна идеја приједлога представља тежњу да се јавни, озелењени градски простор очува и унаприједи на локацији. Садржаји новог објекта су, готово у потпуности, под земљом док су само дијелови улазног хола на нивоу партера. Локација је озелењена и служи као парковска површина. Метафора Бање Луке као „града зеленила“ овдје је директно саопштена просторним језиком.

Парцела предвиђена за нову грађевину није заузета на нивоу тла већ представља пролазан простор који представља карик у траси пјешачких кретања на нивоу града. Предвиђене намјене су присутне на парцели али је практично не заузимају већ је остављају слободном за јавно коришћење. Овим се демонстрира својеврсна просторна ефикасност гдје објекат не одузима површину основне равни – партера на локацији јер она представља заједнички простор свих припадника локалне заједнице и сви је могу користити у неограниченој мјери.

Сви садржаји новог објекта се налазе под земљом, а они главни, као концертна дворана и позориште, третиране су као независне цјелине ради неометаног функционисања. Приступ садржајима се остварује на више начина, дјелимично пјешачким рампама што ствара посебне доживљаје унутрашњих амбијената. Добро размјештени садржаји у склопу и ефикасна просторна структура ипак остављају мјесто дилеми у вези са ставом аутора да комплетан садржај стави испод нивоа тла; контакт корисника са спољним простором представља

неизоставну вриједност и она би могла бити „жртвована“ у случају много гушће изграђених урбаних средина гдје су паркови и слободне површине далеко већа ријеткост него у случају града као што је Бања Лука. Упркос изреченом, тежња да се констатовани дио идентитета мјеста, односно појам „зеленог града“ подцрта рјешењем као што је ово, представља вриједност коју, овом приликом, жири конкурса високо цијени.

Оквир рјешења где су садржаји испод нивоа тла није спријечио ауторе да на духовит начин ријеше и тему градског видиковца; улазне партије објекта, својом морфологијом, граде четири видиковца-куле са којих се могу сагледавати све панораме града.

Архитектонски израз овог рјешења је на високом нивоу. Видљиви дио објекта представља сложен, вишезначан приказ комбинован од различитих морфолошких карактера, материјала и облика. Рад представља вриједан допринос разматрању урбанитета, јавног градског простора, појма градског видиковца, идентитета мјеста, просторне ефикасности и архитектонског језика.

РАД БРОЈ 64, ШИФРА АУТОРА „10330FS“ – РАВНОПРАВНО НЕНОВЧАНО ПРИЗНАЊЕ

Концепт се темељи на синтези групе појмова који укључују морфолошке особине саме локације, симболе перформативних и драмских умјетности, феномен свјетла и аспект природе. Добијени резултат је добро избалансиран склоп како у погледу просторне структуре, тако и у погледу обликовања. Нови објекат оптимално одговара на захтјеве мјеста својом пропорцијом, архитектонским изразом и третманом задатог програма; постављену тему третира и као питање симбола и кодова.

Основни корпус грађевине је постављен преко пролазног приземља које повезује кључне приступе локацији. Тако формиран унутрашњи трг представља улазну партију објекта преко које, вертикалним комуникацијама, корисници приступају спратним етажама. Однос анvelope и габарити унутрашњих простора стварају секундарне цјелине чија амбијенталност обогаћује унутрашњост грађевине. Ради се о различитим величинама дотичних амбијената који стварају услове за различите облике коришћења.

Морфологија објекта слиједи савремена кретања поготову у дијелу правоизводне површине кровне равни. Силуета која је добијена везује се за актуелни архитектонски језик – кровна површина се у маниру обликовног крешенда уздиже и претвара у врх градећи акценат цијеле композиције. Контура објекта асоцира на савремене приступе у области урбане архитектуре. Анvelope склопа је компонована од штапова-стубова са испуном од стакла; метрика матрице поменутих стубова и стаклене испуне је избалансирана и представља својеврсну макротекстуру која је окосница архитектонског израза.

Садржај објекта је допуњен кровном, покривеном зеленом етажом која формира видиковац, зимску башту и додатну заједничку површину за различите активности корисника. Нова грађевина својим пропорцијама и димензијама, као што је и поменуто, представља вишезначан код у оквиру свог окружења; може се типолошки сврстати и у куле, као и у наглашено – хоризонтално развијене склопове. Разлог лежи управо у композицији контуре – силуете која један дио склопа диже на већу висину док је основни корпус развијен доминантно хоризонтално. Елементи текстуре анvelope, стубови, подржавају вертикални визуелни утисак развоја форме док хоризонтална димензија објекта то неутралише. Таква антиномија визуелног утиска доприноси двојности кодирања у примењеном архитектонском језику.

Рад представља вриједан допринос разматрању питања архитектонског израза, визуелног репера и грађењу идентитета мјеста у урбаној средини.

РАД БРОЈ 72, ШИФРА АУТОРА „27627GG“ – РАВНОПРАВНО НЕНОВЧАНО ПРИЗНАЊЕ

Чисто и јасно рјешење у својој основној идеји; једноставан размјештај намјена отворио је пут ка формирању оптимално употребљивог склопа у коме се корисници лако оријентишу. Позиција главних садржаја омогућава елиминисање негативних међусобних утицаја који би имали приликом коришћења. Јукста позиција сала и аудиторијума отвара простор за формирање.

јединственог, заједничког хола који их све опслужује. Допунски садржаји као што су ресторани и остали заједнички простори склопа, формирају оквир – просторни рам поменутог хола. Поред тога, њихов просторни потенцијал се преноси и на отворени простор приступног трга, тако да је он поменутим оквиром и детерминисан. Архитектонски језик склопа лоциран је у шири савремени тренд са назнаком ретро – израза. Унутрашње намјене су изражене и у појавности склопа силуетом, обликом, текстуром и бојом. Контура објекта јасно саопштава мјесто и значај два главна садржаја – позоришта и концертне дворане. Уздигнута „трака“ ресторана и додатних простора за окупљање и боравак као фон унутрашњег и спољашњег простора, приступног трга, улазне партије и хола, „лебди“ над приземљем. Управо је висина описане „траке“ погодна за боравак корисника, њена висина у односу на тло ствара услове за пријатне визуре на приступни трг и околину грађевине.

Тема визуелног репера у овом случају није постигнута морфологијом, висином или силуетом објекта. Концепт је поставио могућност да се поменути задатак реализује у нематеријалној сфери – сфери садржаја који ће на нивоу менталне слике у свијести корисника формирати препознатљиво и значајно мјесто на мапи града.

Употребљен архитектонски језик и просторно-обликовна композиција су на високом нивоу. Рад представља значајан допринос у разматрању оријентабилности у сложеним склоповима, детерминацији просторних елемената и теми ретро-архитектонског израза.

РАД БРОЈ 73, ШИФРА АУТОРА „22422ЕТ“ – РАВНОПРАВНО НЕНОВЧАНО ПРИЗНАЊЕ

Склоп представља центрично организовану просторно-обликовну структуру са језгром формираним од основних намјена објекта и циркуларним холем који то језгро окружује. Кровна раван је обрађена као додатни простор садржаја комплементарних оним који су расписом захтјевани. Посебан квалитет предложеног рјешења представља директно повезивање тла са кровом пјешачком рампом која, поред комуникационе улоге постаје и својеврсни видиковац.

Циркуларни хол и његов дериват – пјешачка рампа за кров окосница су концепта у овом раду. На плану основе, циркуларни хол чини да објекат цијелим својим ободом има, заправо – прочеље што има смисла у конкретном случају и на конкретном мјесту. Приступ са више

страна на датој локацији подижу просторни комфор и ефикасност употребе нове грађевине. Постављањем на супротне стране улазних холова два основна садржаја, позоришта и концертне дворане, добијена је рационална просторна схема; сцене и сценске технике су концентрисане у језгру склопа, лако доступне за снабдјевање и одржавање те спољну логику. Приступ сваком од аудиторијума је, дакле, независан, па самим тим и удобан за публику и погодан за оријентацију у унутрашњем простору. Циркуларни хол повезује све садржаје; његов простор „тече“ и инспирише кретање од тачке до тачке гдје год корисник нађе мотив за заустављање, посматрање спољног простора или кориштење неког заједничког садржаја.

Архитектонски и просторни језик су на високом нивоу и асоцирају на изворне модернистичке стандарде, посебно оличене у матрици подјеле стаклених површина, амбијенталном коришћењу пјешачке рампе, третману силуете склопа, варирању теме „слободног“ приземља и осталог.

Посебна тема овог рјешења је истакнута пјешачка рампа која повезује приземље са кровним садржајима који обухватају систем платоа, тераса, амфитеатара и зелених површина. Истиче се погодност организовања умјетничких програма у овом простору који носи карактер театрина, спонтано насталих сценских простора у урбаним срединама медитеранских градова. Тако саздана отворена површина има посебне квалитете у погледу атмосфере при чему у цјелини представља видиковац са, готово безброј тачака са којих је могуће сагледавати градску ведуту. Ако се томе дода и потенцијал дотичне рампе као, просторно динамичног видиковца, онда се концепт овог рада заснива на потенцијалима сагледавања градског пејзажа и његових карактеристичних репера.

Рад представља вриједан допринос организацији сложеног садржаја, употреби архитектонског и просторног језика, теми видиковца и кориштењу кровне равни, те разматрању атмосфере кретања кроз склоп по хоризонтали и вертикали.

ПРЕПОРУКЕ КОНКУРСНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДАЉУ РАЗРАДУ И РЕАЛИЗАЦИЈУ КОНКУРСНОГ ЗАДАТКА

Сагледавањем карактера и квалитета првонаграђеног рада као и општег домета конкурса жири даје следеће препоруке:

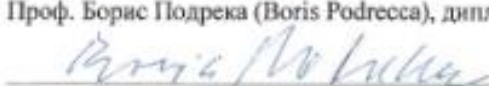
1. Награђени и признати радови су указали на потребу преиспитивања дијела програмског задатка, првенствено у погледу допунских садржаја комплекса, као што су: ресторани, пленарне сале, канцеларијски простори, комуникације и остало. Потребно је поменуте садржаје ускладити са неким могућностима и рјешењима из награђених и признатих радова. Усклађивање се односи на потребе смањења или повећања површине појединих садржаја.
2. Потребно је сагледати могућности за израду техничке и тендерске документације, те финансирање изградње комплекса путем израде елабората студије изводљивости. Елаборат студије изводљивости ће утицати и на питање из тачке бр. 1. па се препоручује најпре, његова израда од стране релевантног експертског тима. Елаборат треба да дâ одговоре на питања организације Конгресно-концертног комплекса, правну регулативу која регулише односе међу институцијама које користе комплекс, питање титулара комплекса, резултате испитивања тржишта и потреба у области културе и конгресне дјелатности, карактер управљања комплексом и његовим институцијама, као и да дâ финансијску конструкцију и предложи фазност реализације цијелог подухвата.
3. Првонаграђени рад је потребно разрадити на нивоу идејног пројекта који ће укључити и друге инжењерске фазе. Циљ разраде је отклањање неразрађености појединих аспеката, првенствено инжењерских, на нивоу идејног решења да би техничка документација, касније, дефинисала комплекс у складу са архитектонским изразом из првонаграђеног рјешења. У рад на идејном пројекту, поред свих осталих профила који учествују у дефинисању архитектонско-грађевинског пројекта обавезно укључити стручњаке за организацију конгресних и сајамских догађаја, акустику и позоришну технику, те консултанте из области драмске и музичке умјетности.

ЧЛАНОВИ КОНКУРСНЕ КОМИСИЈЕ:

Проф. Иван Рашковић, дипл.инж.арх, замјеник предсједника

Проф. Борис Подрека (Boris Podrecca), дипл.инж.арх, члан

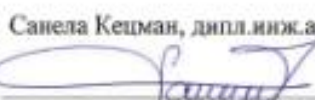
Проф. др Владан Ђокић, дипл.инж.арх, члан

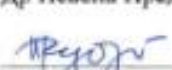
Проф. др Миомир Мијић, дипл.инж.ел, члан

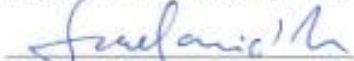
Санела Кеџман, дипл.инж.арх, члан

Др Невена Предојевић, дипл.инж.арх, члан

Секретар:
Маја Смљанић, дипл.правник

Предсједник Конкурсне комисије:
Мр Игор Радојичић, дипл.инж.ел.

